Nr. 97. Piątek 28. Kwietnia 1871. **Rok 61.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370)

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Ustawa

względem uwolnienia od stęplów i opłat układów w celu dalszego przeprowadzenia wykupna i uregulowania ciężarów gruntowych w królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą obu izb Rady państwa rozporządzam, co następuje:

I.

Ażeby ułatwić dalsze przeprowadzenie wykupna i uregulowania ciężarów gruntowych w królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem, postanawia się, że zawarte w §. 42. patentu z 5. lipca 1853 Nr 130 Dz. u. p. uwolnienia od opłat także i wtenczas mają być zastosowane, jeżeli w drodze ustawodawstwa krajowego postanowienia patentu z 5. lipca 1853 Nr. 130 Dz. u. p. rozszerzone zostaną do innych praw poboru i użytkowania.

II.

Wykonanie tej ustawy, mającej wejść w życie równocześnie z ustawą krajową, która wydaną zostanie dla dalszego przeprowadzenia wykupna i uregulowania ciężarów gruntowych w królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem, poleca się ministrowi skarbu.

Schönbrunn, 17. kwietnia 1871.

Franciszek Józef mp.

Hohenwart mp. Holzgethan mp.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Trzydzieste czwarte posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 25. b. m.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Excel. ministrowie: hr. Hohenwart, baron Holzgethan, dr. Habietinek, dr. Schaeffle i dr. Grocholski.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia zabrał głos Jego Excel. prezydent rady ministrów hr. Hohenwart i rzekł:

„Stosownie do oświadczenia złożonego na 25tem posiedzeniu wysokiej izby mam zaszczyt przedłożyć jej projekt do ustawy o rozszerzeniu inicyatywy ustawodawczej sejmów krajowych.

„Pozwalam sobie dołączyć do tego kilka słów dla oznaczenia stanowiska, które rząd zajął w tej sprawie.

„Sposób, w jaki ten projekt do ustawy tak w dziennikarstwie, jako też i w wysokiej izbie już z góry był rozbierany, nadał mu charakter i doniosłość, której ta ustawa nie posiada, a przytem obudził u jednych nieuzasadnione obawy a nadzieje u drugich.

„Ugoda z prawno-państwową opozycyą, którą nieprzyjaźni nam uważali za cel bezpośredni tego przedłożenia rządowego, jest dziełem, które według naszego zapatrywania nie może być dokonanem w sposób tak pojedynczy. Przeciwnie, rząd jest przekonany, że żadne przedłożenie, któreby w tej chwili wniesionem być mogło do wysokiej izby, nie doprowadziłoby nas jak środek czarodziejski do pożądanego celu. (Poruszenie po lewej stronie izby.)

„Droga, która do celu tego wiedzie, jest inną, niezawodnie trudniejszą. Wskazaliśmy już ją w naszym programie i uważamy ją jeszcze dzisiaj za jedynie trafną. Konsekwentna i wolna od namiętności działalność rządu, któraby trzymając się bezwarunkowo ustaw starała się szczerze być sprawiedliwą dla wszystkich ludów państwa, zarówno dbałą o duchowe i materyalne interesa wszystkich, na cośmy w programie naszym szczególną zwrócili uwagę, działalność, któraby starała się przeprowadzić w zupełności nasze ustawy zasadnicze nie tylko według ich brzmienia, lecz także stosownie do ich ducha, a tem samem zapewnić praktyczne wykonanie wszystkim w niej zawartym prawom — taka działalność rządu nie osiągnie natychmiast pożądanego celu, ale niezawodnie pewniej dojdzie do niego w ten sposób, niżeli wtedy, gdyby rozterkę stronnictw, która w ciągu lat dziesięciu stawała się coraz namiętniejszą, zamierzała usunąć przez jeden projekt do ustawy choćby najjenialniej obmyślany.

„Temu programowi odpowiada przedłożenie, które mam zaszczyt wnieść dzisiaj do wysokiej izby.

„Ważne jedno prawo sejmów krajowych, któreby usunąć mogło zupełnie nie jedno uzasadnione zażalenie, uznanem zostało wprawdzie w konstytucyi co do zasady, ale nie zostało w ten sposób wykonane, by mu przypisać można także i praktyczną wartość.

„Według naszej konstytucyi bowiem przysługa sejmom krajowym prawo stawiać wnioski co do ustaw powszechnych obwieszczonych pod względem ich wpływu na dobro kraju, tudzież co do ustaw i instytucyi, których wymagają potrzeby i dobrobyt kraju. Pozwalam sobie dodać przytem, że wyrażenie to nie pochodzi odemnie, lecz wyjęte jest z ordynacyi krajowych.

„Jeżeli tedy uznana w ustawie zasada, iż sejmom krajowym daną musi być zawsze możliwość zdobycia uznania dla właściwości i specyalnych interesów krajów, ma mieć także praktyczną wartość, to przedewszystkiem przeprowadzoną być musi bez ograniczenia. Należy także usunąć to upokarzające położenie sejmów (wesołość po lewej stronie) iż uchwały i obrady ich tylko wtedy mogą być wysłuchane, jeżeli uda się im nakłonić rząd lub pojedyńczych deputowanych do wzięcia na siebie officium boni viri. Niedostatkowi temu zapobiedz, jest celem wniesionego projektu ustawy.

„Rząd nie pytał się przytem, jakiemu ludowi lub jakiemu krajowi ma to przedewszystkiem przynieść korzyść; lecz musiał on przeciwnie szczególniej na to baczyć, że przecież w każdym parlamencie zmieniają się większości i mniejszości i że przez to, co dzisiaj jednemu krajowi jest pożyteczne, jutro drugiemu może być potrzebne, aby zatem wszystkie jednakowo mogły uczestniczyć w opiece, którą im projekt ustawy przynosi.

Takie jest stanowisko rządu, które sądzę, że w ten sposób określiłem, stanowisko, z którego pragnąłbym, aby Wys. Izba także oceniła to przedłożenie, dla tego też mam zaszczyt takowe polecić.

Poszczególnych postanowień projektu ustawy będę miał zaszczyt bronić w swoim czasie podczas rozpraw.“

Następnie hr. Hohenwart wręczył prezesowi Izby odnośne przedłożenie rządowe, które brzmi dosłownie:

Ustawa

zaprowadzająca dodatkowe postanowienia do §§ 11, 12, i 13 ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z 21. grudnia 1867 r

Za zgodą obu Izb Rady państwa w dodatku do §§ 11, 12 i 13 ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z 21. grudnia 1867 r. postanawiam co następuje:

1. Sejmom krajów reprezentowanych w Radzie państwa przysługa prawo uchwalania projektów ustaw w sprawach zastrzeżonych Radzie państwa w §. 11tym ustawy zasadniczej o reprezentacyi Państwa a w § 5 obecnej ustawy niewykluczonych. Projekta te po otrzymaniu przyzwolenia Rady państwa i uzyskaniu sankcyi cesarskiej mają moc prawną dla dotyczącego kraju.

2. Projekta ustaw za pośrednictwem rządu dostają się do Rady państwa, która je roztrząśnie jako wnioski sejmowe.

3. Rada państwa przy roztrząsaniu takich wniosków ma się ograniczyć do zbadania, czy ustawa przedłożona przez sejm zgodną jest lub niezgodną z interesami państwa, i według tego wniosek sejmu w całości uchwali lub odrzuci; żadne zmiany we wnioskach sejmowych nie mogą być uchwalone.

4. Jeżeli wniosek sejmowy nie uzyska przyzwolenia obu Izb, zostanie o tem sejm przez rząd zawiadomiony.

5. Prawo sejmów do stawiania wniosków, mających być roztrząsanemi stosownie do powyższych postanowień, nie rozciąga się do następujących spraw należących według § 11 ustawy o reprezentacyi państwa do kompetencyi Rady państwa:

a) do spraw wymienionych w ustępach *a)* *c)* i *o)* tego paragrafu;

b) do spraw odnoszących się do sposobu, porządku i czasu trwania służby wojskowej, oraz do zatwierdzenia liczby mających się powołać rekrutów;

c) do spraw o pieniądzach, monetach, bankach mających prawo wydawania biletów, do spraw o cłach i handlu, jako też o telegrafach, pocztach i kolejach żelaznych;

d) do ustawodawstwa o prawie obywatelstwa;

e) do przepisów prawnych o postępowaniu ustawy zasadniczej o trybunale państwa i

f) do wszystkich spraw w ogóle, które w moc układu zawartego pomiędzy w Radzie państwa reprezentowanemi królestwami i krajami, a krajami Korony węgierskiej, mają być uregulowane według wspólnych przepisów prawnych i tych samych zasad.

6) Rząd może odmówić udzielenia Radzie państwa wniosków sejmowych, nie mających warunków przepisanych w § 1.

7. Ustawa przyszła do skutku na podstawie powyższych przepisów może być zniesioną tylko na drodze ustawodawstwa państwowego, z wyjątkiem § 14 ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa, a mianowicie:

a) na wniosek sejmu;

b) nawet bez tego, w myśl późniejszej ustawy w tym samym przedmiocie wydanej a odnoszącej się do wszystkich królestw i krajów.

8. Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

9. Wykonanie tejże polecam Memu ministerstwu.

Nastąpiło potem drugie czytanie o potrzebie nowego sporządzenia niektórych aktów prawnych i legalizowaniu podpisów na dokumentach tabularnych.

Do komisyi dla wniosku o przydłużeniu kolei Reichenbergskiej do Friedland i budowie linii pobocznej z Eisenbrod do Tannwald wybrani zostali deputowani: Mayer, Beess, Neumann, Stockert, Leitenberger, dr. Waldert, dr. Herbst, Hoppen i Svetec.

Do komisyi dla wniosku o założeniu akademii agronomicznej we Wiedniu wybrani zostali: Kielmansegge, Poche, dr. Schaup, dr. Banhans, Edelmann, dr. Lumbe, Carneri, dr. Piotrowski, Rylski, Wächter, Theumer i Sontag.

Następnie odczytał prezydent dwa wnioski i dwie interpelacye: Dr. Franciszek Gross i towarzysze postawili następujący wniosek: „Z uwagi, iż według ustawy z dnia 21. grudnia 1867 zdaje się być wątpliwem, czy mandat wybranych w październiku 1870 delegatów jest jeszcze ciągle ważnym, czy też ze zamknięciem sesyidelegacyjnej dnia 18. lutego 1871 ustał, stawia się wniosek: wysoka Izba zechce uchwalić wybór komisyi z pełnej izby, któraby z zawiadomienia rządu o wyborze do delegacyi mającej się zebrać dnia 22. maja 1871 zdała sprawę i odnośne przedłożyła wnioski.“

Dr. Dienstl i towarzysze postawili następujący wniosek: „Mają być ułożone i wysokiej izbie przedstawione projekta do następujących ustaw: „a) Projekt do ustawy, mocą której byłyby §§. 9. i 10. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z dnia 21. grudnia 1867 D. p. p. nr. 141 w ten sposób zmienione, iż liczba członków rady państwa będzie zwiększoną, a ich wybór do rady państwa bezpośrednio przez ludność ma być uskutecznionym. b) Projekt do ustawy, w której bliższe postanowienia o wyborze członków do rady państwa mają być podane.

Wniosek ten ma być przekazanym komisyi wybrać się mającej do przedłożenia rządowego o rozszerzeniu prawa inicyatywy, z tem poleceniem, aby tymczasowo w jak najkrótszym czasie zdała sprawę ze zasad, według których pomienione ustawy miały by być zredagowane.“

Deputowany dr. Pickert i towarzysze wnieśli do Jego Ex. ministra oświecenia następującą interpelacyę: „Co uczynił pan minister oświecenia albo co uczynić zamierza, ażeby wykonanie sprzeciwiającej się istniejącym ustawom uchwały c. k. czeskiej rady szkolnej przeciw profesorowi Pelleter zaniechanem zostało?“

Dep. Hofer i towarzysze wnieśli następującą interpelacyę do J. Ex. ministra handlu: „Czy wysoki rząd zamierza przedłożyć projekta do ustaw dla ułatwienia i przeprowadzenia kommassacyi gruntowej.

— Ustawy krajowe o regu acyi zakładania, utrzymania szkół ludowych i uczęszczania do nich wspominają między innemi, iż bliższe postanowienia względem budynków i urządzeń szkolnych wydane będą w osobnem rozporządzeniu ministerstwa oświaty w porozumieniu z krajowemi władzami szkolnemi. W celu wykonania tego przepisu ustawy wystosował Jego Excelencya minister oświecenia okólnik do wszystkich krajowych władz szkolnych, załączając zarazem memoryał wiedeńskiego stowarzyszenia przyjaciół dzieci i rozporządzenie wirtemberskiego ministerstwa oświecenia z dnia 28. grudnia 1870 względem urządzenia zabudowań szkolnych i ochrony zdrowia. W okólniku tym wzywa Jego Excelencya minister oświecenia krajowe władze szkolne, aby po uwzględnieniu wspomnianych dwóch załączeń doniosły, czy i o ile dałyby się rady i postanowienia tych dwóch aktów w odpowiednim każdej władzy

krajowej okręgu zastosować i ażeby przytem wypracowały projekta do odnośnych rozporządzeń ministeryalnych. Według dalszych słów tego okólnika ministeryalnego mają być także władze sanitarne o zdanie zapytywane. Wypracowania te mają być potem przedłożone ministerstwu.

Berlin. Na posiedzeniu plenarnem parlamentu niemieckiego z 24. bm. przy obradach w trzeciem czytaniu nad pożyczką związkową w wysokości 130 milionów, rzekł książę Bismarck: Sprzymierzone rządy mogły się spodziewać przy zawieraniu preliminaryów pokojowych, że stanowczy pokój wkrótce nastąpi. Spodziewały się one również punktualnego płacenia rat; krótko przed wybuchem wypadków paryskich poczynione były kroki do wypłacenia dwóch miliardów. Chcę nieporozumieniu z góry zapobiedz Wypłacenie pół miliarda nie pociąga jeszcze żadnych rezultatów za sobą, nawet nie obowiązuje do opuszczenia fortów. Chodziło nam o rękojmie przeciwko niebezpieczeństwom, jakie dla nas wyniknąć mogły przez puszczenie jeńców francuskich i przez niezmierne powiększenie armii francuzkiej rekrutami w zimie wyćwiczonymi. Proponowaliśmy, ażeby nam było wolno puścić oficerów za odebraniem słowa honoru a żołnierzy za poręczeniem rządu francuskiego, że aż do zawarcia stanowczego pokoju nie będą służyli w armii francuskiej. Francuscy pełnomocnicy odrzucili tę propozycyą, już to że warunek ten uważali za obrazę dla armii, już to że zapewniali, iż armii potrzebują i proponowali ze swej strony, że puszczeni jeńcy internowani będą aż do zawarcia stanowczego pokoju za Loarą, tak że pomiędzy Sekwaną a Loarą pozostał szeroki kawał kraju, który dla armii francuskiej nie miał być przystępny, jeżeli nie chciano dać nam hasła do rozpoczęcia nowych kroków nieprzyjacielskich. Z powodu szczególnych w Paryżu panujących stosunków zezwoliliśmy, ażeby w stolicy dla przestrzegania porządku utrzymywaną była siła wojskowa 40,000 żołnierza. Skoncentrowanie zatem wojsk pomiędzy Sekwaną a Loarą jest podług tej umowy nie dozwolonem; wybuch atoli powstania w Paryżu i zamiar rządu francuskiego zajęcia na nowo stolicy, czego w 40,000 dokazać nie podobna, sprowadziły odstąpienie od tych stypulacyi, czemuśmy się nie sprzeciwiali, które jednakże zwolniło nas od dotrzymania obietnicy uwolnienia jeńców i pozostawiło nam wolne pole do działania pod tym względem. Skoro rząd francuski będzie znowu w stanie dopełnić warunków w preliminaryach pokojowych zawartych co do neutralnego pasu ziemi pomiędzy Sekwaną a Loarą, natenczas odsyłać będziemy dalej jeńców, co zresztą już na jak najszerszej podstawie rozpoczęto, tak że włącznie z Alzatczykami już przeszło jedna trzecia, prawie połowa jeńców wolność otrzymała. To wszystko sprowadziło niestety wydatki, którycheśmy nie przewidywali. Rokowania o pokój w Brukseli nie postępują tak, jakbym sobie tego życzył; sam nie mogę się dłużej obronić od wrażenia, że rząd francuski sądzi, iż lepsze wymoże dla siebie od nas warunki, skoro tylko się wzmocni. My nie pozwolimy zmienić preliminaryów pokojowych. Ofiary nasze finansowe są znaczne. Zmuszeni jesteśmy utrzymywać znaczną siłę wojskową i około 230.000 jeńców. Zmuszeni jesteśmy pozostawić w Francyi więcej wojska, niż zamierzaliśmy. Armia, którą rząd wersalski rozporządza, ma wynosić 100,000 ludzi. Jeżeli siłą tą zdoła zadanie swe przeprowadzić, natenczas mamy zaufanie, że dotrzyma lojalnie warunków preliminaryów pokojowych. Jeżeli jednakże przedsiewzięcie to się nie uda, natenczas przewidzieć trudno, jakie stosunki w Francyi powstaną; powinniśmy zatem na wszystko być przygotowanymi. Ofiary nasze finansowe tem są większe, że rząd francuski nie wypłacił za marzec i kwiecień nawet kosztów na utrzymanie naszych wojsk, co wynosi miesięcznie około 36 milionów. Dowiedzieliśmy się teraz, że rząd francuski zamierza w dniu 25 bm. zepłacić wszystkie zaległości a potem od 1 maja punktualnie płacić; naturalnie jeżeli będzie w stanie. Nie żądamy nawet gotowizny zadowolnimy się płodem prasy banknotowej Gdyby w dniu 25. bm. zapłata nie nastąpiła, natenczas bylibyśmy zmuszeni przystąpić do rekwizycyi za żywność w naturaliach, gdyż i awansowanie pieniędzy ma swoje granice. Moglibyśmy przez czynne wdanie się w stosunki położyć koniec obecnemu stanowi; nie mogłem się jednakże zdecydować na doradzenie JCKMości tego środka. Obawiałem się, że nieproszone wmięszanie się oburzy na nas wszystkich; nie chciałem się oddalać od programu wypowiedzianego w mowie tronowej, że się nie będziemy mięszać w sprawy obcych narodów, nawet tu nie, gdzie zapewnienie naszych interesów finansowych do tego nas zmuszało. Sądzę zatem, że i większość parlamentu uzna stosowność polityki wyczekującej. Samo przez się rozumie się, że zrzec się jej będziemy musieli, skoroby nasze interesa na szwank zostały wystawione. Nie byłoby to mięszaniem się w obce sprawy, lecz obroną własnego naszego interesu.

Poseł Bebel dając pogląd na wypadki ze swego stanowiska, oświadczał się przeciwko aneksyi, Alzacyi i Lotaryngii itd. Poseł Kardorff stwierdził jedynie, że zapatrywanie się posła Babela jest całkiem wyjątkowe i nie ma żadnej wartości. Minister Camphausen odpowiedział na zapytanie Laskera, że pożyczka ta jest pożyczką całego państwa, poczem izba przyjęła prawo wszystkiemi głosami przeciwko głosom posłów Polaków Bebela i Ewalda.

Paryż. Wersalski „Journal officiel“ ogłasza rozporządzenie ministra sprawiedliwości Dufaure z d. 23. b. m do naczelnych prokuratorów z powodu nowej ustawy, która przekazuje sądom przysięgłych sprawy drukowe. Okólnik oświadcza się w silnych wyrazach przeciw tym pisarzom, którzy długi czas domagając się powszechnego głosowania, teraz bezprzestannie uderzają na zgromadzenie narodowe, będące niewątpliwie najswobodniejszym jego wyrazem, który bezwstydnymi są chwalcami obcej dyktatury i ludzi skazanych sądownie, którzy stawiają na równi zgromadzenie, wyszłe z wyborów powszechnych, z tak zwaną Komuną paryzką, którzy językiem obłudy, pod pozorem pojednania przytępiają uczucie prawa i bezprawia, i usposobiają lud do zapatrywania się jednakiem okiem na porządek prawny i na rokosz, na władzę powołaną przez Francyę, i na dyktaturę wprowadzoną przez zbrodnię a podtrzymywaną postrachem. „Tacy pisarze nie są nieprzyjaciołmi tego albo owego rządu, ale nieprzyjaciołmi całej społeczności ludzkiej. Nie powinniście wahać się, Panowie, pociągnąć ich do odpowiedzialności. Byliśmy od kilku miesięcy martwymi świadkami nieszczęść wojny zagranicznej; w wojnie domowej, którą wielcy winowajcy usiłują obecnie wzbudzić, rola nasza musi być czynniejszą.“

Dzienniki poranne paryskie z 24. b. m. nie donoszą żadnego ważniejszego zdarzenia. Na posiedzeniu Komuny z 23. b. m. Clement żądał uwięzienia Felixa Pyata, na co jednak nie przystano. Pyat zaczepia silnie Vermorela w „Le Vengeur“, a ten znów na wczorajszem posiedzeniu powstał przeciw niemu.

— W Wersalu oczekują z wielką niecierpliwością stanowczej akcyi, któraby raz już położyła koniec zabójczej niepewności; mimo to nic tam pewnego nie wiedzą, w jaki sposób to do skutku przyprowadzonem będzie. Dotąd starał się Mac-Mahon usilnie o to, by bez potrzeby nie narażać swego wojska na straty, i uskadzał tylko przeszkody fortyfikacyjne, które stałyby w drodze do większych akcyi wojennych. Z obu stron gwałtowne padają pociski na Neuilly, Asnieres, Sablonville, Levallois-Perret i Ternes, przyczem więcej ucierpiały budynki nieszczęśliwych właścicieli, jak strony wojujące.

„National“ pisze dnia 26. kwietnia: „Fizyonomia Paryża coraz jest smutniejszą. Z każdym dniem upada coraz więcej sklepów. Na lewym brzegu Sekwany za mykają kawiarnie przed 10tą godziną w nocy. Popyt o gaz jest tak małym, iż dochodami nie można pokryć produkcyi gazu. „Le Bien Public“ grozi komunie takiemi słowy: „Nie przyjdzie Prusak, głód przyjdzie.“ Korespondent „Verité“ pisze: Byłem dziś na przechadzce. Większa liczba fabryk i pracowni jest zamkniętą; wielkie domy towarów mody nie otwierają już swoich sklepów, gdyż nie ma kupców. Na twarzach wszystkich maluje się przerażenie i upadek na duchu. Na ulicach nie zobaczy nikt ludzi idących i stojących, jak to dawniej bywało. Wszędzie słychać tylko przerażającą kanonadę.“

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Wyrodny syn. Na dniu 18. b. m. stawał przed sądem (przewod. c. k. radca sądu kraj. p. Wang, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Sawczyński) Dominik Paliwoda rodem z Zarudziec 27 lat liczący. rzym. kat obrz. żonaty ojciec 1 dz., karany już 2 razy za bójkę.

Prokurator wniósł oskarzenie tej treści:

Po zmarłej żonie Benedykta Paliwody a matce oskarzonego Dominika Paliwody pozostał grunt w Zarudcach powiecie lwowskim, na którym gruncie Dominik P. jeszcze za życia matki chciał osiąść, a po śmierci matki sądził nawet, że ojca w każdej chwili wyrzucić może. Gdy mu się ojciec nie w jednem zarządzeniu gospodarczem sprzeciwiał nazywał go starym psem, zawłoką, a nawet chwytał go za włosy i rzucał nim o ziemię Pewnego dnia przysiadł ojciec na furę na której syn Dominik siedział i gdy syn konie za mocno bił i ojciec go upominał, by konie nie bił bo nie są jego własnością, rzucił Dominik ojca z wozu i uderzył go jeszcze do tego tak silnie batogiem, że przeciął mu skórę na czole. Krwią oblanego ojca pozostawił na drodze a sam odjechał. Benedykt Paliwoda który dotąd jeszcze synowi zawsze przebaczał, zaniósł wreszcie o to pobicie skargę do sądu. Syn dowiedziawszy się o tem, napadł powtórnie ojca w domu powalił go na ziemię i bijąc go kopał nogami, w skutek czego złamał mu dwa żebra i byłby więcej go pokaleczył, gdyby nie obronili go sąsiedzi. By podobnym dalszym napadom zapobiedz, uchwalił sąd śledczy uwięzienie Dominika Paliwody.

Stając dnia 18 bm. przed sądem tłumaczył się Dominik Paliwoda, że był zupełnie pijanym i nie pamięta, czy ojca bił zeznając, że z ojcem w zgodzie żyć nie może, bo grunt po jego matce został i on jako najstarszy syn ma prawo, sam gospodarstwem zarządzać. Świadkowie przywołani do ostatecznej rozprawy stwierdzili jednakowoż dowodnie winę Dominika Paliwody co do pobicia i skaleczenia ojca przez niego. Sąd wydał wyrok skazujący Dominika Paliwodę na jeden rok ciężkiego więzienia z postem dwa razy co tygodnia, poczem skazany narzekając na ojca zapowiedział rekurs.

Zgwałcenie. Dnia 24. b m. stawał przed sądem (przew. c. k. radca sądu kraj. p. Ortyński oskarz. podprokurator p. Buszak obrońca dr. Kralter), Jan Strzelecki liczący lat 57, wolnego stanu rzym. kat. obrządku furman oskarzony o zgwałcenie dwukrotne dziewczyny siedmioletnej. Prokurator wnosił karę 7 lat ciężkiego więzienia, sąd skazał go zaś na 5 letnie ciężkie więzienie z postem raz co tygodnia. Skazany zgłosił rekurs.

(Nieszczęsne wypadki.) Mieszkający na Stryjskiem zegarmistrz Józef L. mający lat 45 wdowiec, wracając wieczorem przeszłej środy do domu uliczką koło wszechnicy został przez nieznajomego mężczyznę, z którym przy spotkaniu się posprzeczał, na ziemię powalony i laską obity. Józef L. zaprowadzony do domu zachorował jak się zdaje w skutek tego pobicia i nazajutrz umarł. Śledztwo zarządzono.

— Omer pasza umarł prawie zapomniany na przedmieściu stambulskiem Pera d. 18 kwietnia. Michał Latasz (Omer) urodził się Piaskach w Chorwacyi r. 1811, czy też, jak inni twierdzą, 1806 r., gdzie ojciec jego był oficerem i naczelnikiem powiatowym w jednym z pułków Pogranicza Chorwackiego. Latasz wstąpił do wojska do pułku ogulińskiego. lecz gdy jako piszącego pięknie obrócono do służby kancelaryjnej, uszedł do Bośnii, przyjął islamizm i trudnił się nauczycielstwem. Przybywszy do Konstantynopola r. 1833, dostał się na nauczyciela kaligrafii do szkoły wojskowej, a potem otrzymał posadę nauczyciela przy synu sułtana Abdulu Medźid, Zasługi jego nauczycielskie wynagradzano stopniami oficerskiemi. Jenerał Chrzanowski przybywszy do Turcyi dla organizowania wojsk, poznał się na zdolnościach Omera i wziął go za adjutanta. W r. 1839 Omer będąc już pułkownikiem, walczył z Druzami w Syryi. 1846 roku z powstańcami albańskimi, a w roku 1848 wszedł do Mułtan i Wołoszczyzny jako jenerał; w r. 1851 i 1852 stłumił powstania w Bośnii i Czarnogórze. W czasie wojny wschodniej Omer oddane miał sobie dowództwo armii dunajskiej i pobił Moskali 4go listopada 1853 r.

Zebranie rachunkowe fundacyi Sikorskich

za czas od 1. kwietnia 1870 do 31. marca 1871.

Przychody:	zł r	c.	zł r.	c.
1. Czynsz dzierżawny z dóbr za r. 1870	4000	—		
2. Przychody z lasów	999	83		
3. Prowizye czynne	235	6		
4. Nadzwyczajne	98	50		
	5333	39		
Prowizye od obligacyj indemnizacyjnych	1134	—		
Razem			6467	39
Do tego stan kasy przy otwarciu rachnnku			2432	59
Ogół przychodów			8899	98

Wydatyi:	zł r.	c.	zł r.	c.
1. Podatki bieżące z dóbr fundacyjnych	988	78		
2. Wydatki gruntowe i parafialne	32	43½		
3. „ na budowle dworskie w Bukowie	111	59		
4. Nadzór dóbr i służba lasowa	250	71		
5. Wydatki administracyjne	248	22		
6. Prowizye od kapitałów hipotekowanych	628	87		
7. Rozdzielono między Zakłady	3000	—		
	5260	60½		
Zakłady otrzymały za kupony od oblig. indem.	1134	—		
Razem			6394	60
Do tego stan kasy przy zamknięciu rachunku			2505	37½
Suma zgodna z przychodem			8899	98

pod Olteuicą, a 6 stycznia 1854 r. pod Cetate. W Krymie pokonał Moskali pod Eupatoryą d. 17. lutego 1855, a w r. 1867 walczył Omer pasza jeszcze na Kandyi. R. 1868 mianowany neczelnym wodzem wszystkich wojsk czyli seraskierem, nie miał już sposobności brania udziału w wielkiej wojnie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu marcu 1871:

	Miejsce targu:									
	Toporów		Stanisławów		Horodenka		Bohorodczany		Obertyn	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	16	4	20	4	—	4	53	4	50
„ żyta	2	13	2	64	2	50	2	97	2	80
„ jęczmienia	2	—	2	20	2	50	—	—	2	50
„ owsa	1	33	1	34	1	80	1	52	1	50
„ grochu	2	13	3	96	3	—	—	—	2	80
„ hreczki	1	86	2	44	2	40	—	—	2	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	3	10	—	—	—	—
„ ziemniaków	—	71	1	80	1	30	1	65	1	25
Cetnar siana	—	—	1	32	2	80	1	66	1	50
Sąg drzewa twardego	—	—	10	62	20	—	7	56	7	50
„ „ miękkiego	—	—	6	50	—	—	4	81	5	80
Funt mięsa wołowego	—	15	—	18	—	14	—	15	—	14
Miara wina	—	80	—	60	—	60	—	1	—	—
„ piwa	—	12	—	24	—	16	-	20	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	30	—		—	30	—	25	—	—
„ bez wiktu	—	50	—	—	—	40	—	50	—	—

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Monachium, 26. kwietnia. Słychać, że prezes rejencyi Górnego Palatynatu i Ratysbony zrobił zapytanie w ministerstwie wyznań, jak ma sobie postępować z nauczycielami religii gimnazyalnymi trzymającymi stronę nieomylności Papieża.

Paryż, 25. kwietnia w południe. Wojsko wersalskie obsadziło wczoraj warownie Charenton i Aubervilliers. Niemcy przysposabiają się do opuszczenia wszystkich innych warowni. W ten sposób rozpoczęło się obsaczenie Paryża. „La Verité“ donosi, że w tym celu zawarta zestała dnia 22. b. m. umowa między rządem wersalskim a Niemcami, i dodaje, że wczoraj i onegdaj wszystkie pociągi z żywnością przeznaczone do Paryża zostały przytrzymane przy warowniach.

Wersal, 26. kwietnia rano. Warownia Issy odpowiadała wczoraj słabo tylko na ogień naszych bateryj. Sądzą, że powstańcy będą zniewoleni opuścić ją. Ostatniej nocy kanonada trwała ciągle, aby niedopuścić naprawy uszkodzeń. Nasi pontonierzy urządzili między Puteaux a Neuilly most łyżwowy. Operacye gorliwie są prowadzone.

Rzym, 26. kwietnia. Poseł francuski hr Harcourt wręczył dziś papieżowi na długiem posłuchaniu listy uwierzytelniające. Zdaje się, że papież ma się dobrze.

Ateny, 25. kwietnia. Jutro przybędą tu zwłoki patryarchy Grzegorza z Odessy; władze kościelne i rządowe wypłyną na morze na ich spotkanie na statkach wojennych.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. i 26. kwietnia 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow. do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	727·99	+ 8·8	85	Pd. b.sł.	10
2. god. po poł.	729·39	+11·6	68	Z mi.	8
9. god. wieczór	730·88	+ 6·9	84	„ „	10
Deszcz = 0·02.					
7. godz. zrana	731·30	+ 5·1	83	PnZ d.m	10
2. god. po poł.	731.32	+ 5·9	85	Z. mier.	10
9. godz. wieczór	732·22	+ 5·5	87	PnZ. d.m.	10
Deszcz = 2·26.					

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27 kwietnia.

Hotel George: Pp. Książę Dołgoruki Al., z Kijowa. — Hr. Lagottethy M., z W... — Hr. Piniński L., z Grzymałowa. — Rychlicki L., z Wilczej Woli. — Rogoliński M., z Grzedy.

Hotel europejski: Pp. Hr. Starzyński B., z Derewlan. — Leśniewicz Z., z ros. Podola.

Hotel angielski: Pp. Burzyński S., z Uhrynowa. Czajkowski M., z Żerawy. — Gnoiński J., z Wolicy komar. — Obertyński K., K., z Stronibab. — Wasilewski T., z Sienkowa.

Hotel Kuhna: Pp. Praszil Antoni, c. k. notar., z Sądowej Wiszni.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27 kwietnia.

Pp. Biesiadecki S., adwokat, do Krakowa. — Dr. Kamiński S., adwokat, do Stanisławowa. — Horodyński R., do Królestwa. — Kobylański L., do Winogroda. — Malczewski H., do Poczapy. — Szeliski H., do Kozowy. Torosiewicz J., do Wolicy.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. polskie). **„Czarne djabły“**. Dramat w 4 aktach przez Wiktora Sardou. przełożył z francuzkiego Gustaw Czernicki

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g.	6 m.	42	rano.
„ „ „	o „	8 „	7	wieczór.
„ „ do Czerniowiec	o „	8 „	32	rano.
„ „ „	o „	12 „	20	w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „	8 „	52	rano.
„ „ „	o „	11 „	50	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g.	7 m.	37	rano.
„ „ „	o „	11 „	—	wieczór.
„ z Czerniowiec „	o „	7 „	—	rano.
„ „ „	o „	2 „	30	w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „	7 „	24	wieczór.
„ „ „	o „	2 „	50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g.	9 m.	11	rano.
„ „	o „	12 „	12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „	6 „	53	wieczór.
„ „	o „	2 „	19	w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 27. kwietnia. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	265	—	266	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	178	—	179	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—		—	—	118	—	119	50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	82	75	83	25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	60	73	20
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	90	88	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	87	75	88	50
Oblig. indemn. gal.	—	—		-	74	40	74	90
„ W. Ks. Krak.	—	—	—		—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—		—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	79	5	86
„ cesarski	—	–	—		5	83	5	90
Napolendor	-	—	—		9	88	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—		10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	84 1/4	1	85 1/4
Srebro	—	—	—	—	122	50	123	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25. kwietnia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.60	68.70
od kwietnia do października po 5%	68.45	68.55
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	299.—	301.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	299.—	301.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	92.50	93.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	97.90	98.10
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	109.50	110.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	126.50	126.75
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	95.—	96.—
Bukowiny	72.25	72 75
Galicyi	74.50	75.25
Niższej Austryi	96.50	97.—
Siedmiogrodu	74.75	75.25
Węgier	79.90	80.30
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	265.50	266.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	277.—	277.20
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	891.—	894.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	748.—	750.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	605.—	606.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	220.75	221.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2195	2200
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	263.50	264.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	178.—	178.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	418.—	419.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	179.80	180.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.50	106.70
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	71.75	72.25
„ „ „ po 5%	82.—	83.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.—	88.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	88.—	88.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.70	92.90
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.70	90.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.40	—.—

(za 100 zł.)

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.75	105.25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.25	100.75

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.50	163.75
Clarego po 40 zł. m. k.	35.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	101.—	102.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.—	18.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.70	104.70
Augsburg za 100 zł. w p. n.	104.30	104.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.60	104.75
Hamburg za 100 M. B.	92.25	92.30
Londyn za 100 ft. szt.	125.35	125.45
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.91	5.93
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.95½	9.96
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.35	122.60

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. kwietnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	85
„ „ w srebrze	68	60
Losy z 1860 roku	97	90
Akcye banku wiedeńskiego	748	—
„ „ kredytowego	279	—
Londyn 10 funtów szterlingów	125	10
Srebro	122	—
Napoleondor	9	92½
Dukat	5	91

DZIENNIK URZĘDOWY.

(989 1—3) **Edykt.**

Nr. 2795. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem, że w sprawie p. Józefy Sierakowskiej i p. Barbary Bonasiewicz a względnie tychże prawonabywcy p. Aleksandra Wessel przeciw p. Janowi Wład o 3000 złp czyli 750 złr. w. w. lub 315 złr. w. a. zpn przymusowa publiczna sprzedaż części dóbr tabularnych Starunia zwanych w powiecie Bohorodczańskim położonych do p. Anny z Władów Jacewskiej należących a wywalczonej powyższej sumie jak Dom. 417 p. 250 n. 15 on za hipotekę służących w tutejszym c. k. Sądzie obwodowym w jednym terminie tj. na dniu 25. Maja 1871 o godzinie 10 z rana pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Jako cenę wywołania stanowi się suma szacunkowa 3731 złr. 85 ct. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest do rąk komisyi licytacyjnej jako wadium złożyć sumę 300 złr. w. a. albo w gotówce albo w papierach wartościowych publicznych podług ostatniego kursu, która po skończonej licytacyi najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczoną innym zaś natychmiast zwróconą zostanie. Wierzyciele zaś intabulowani, których wierzytelności są już płynnemi uwolnieni będą od złożenia wadium jeżeli takowe poprzednio na swych wierzytelnościach hipotecznie zabezpieczą.

3. Do przeprowadzenia w mowie będącej sprzedaży części dóbr Starunia wyznacza się tylko jeden termin, przy którym części te za jakąkolwiek bądź cenę sprzedane zostaną.

Dalsze warunki licytacyjne, akt szacunkowy i ekstrakt tabularny można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

O tem się wszystkich wierzycieli i posiadaczy gruntów. oraz tych wierzycieli hipotecznych, którzyby swe prawa po wydaniu ekstraktu tabularnego nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiejkolwiek bądź przyczyny wcześnie doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego dla nich z substytucyą adw. Dr. Wurzla kuratora adw. Dr. Kwiatkowskiego uwiadamia.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów 18. Marca 1871.

(990 1—3) **Kundmachung.**

Nro 6179. Die im Jahre 1841 mit ihrem Ehegatten Paul Stefanik nach Ambrozfalva im Csanader Comitate (Ungarn) übersiedelte und muthmaßlich aus Galizien gebürtige Maria Navarinszky ist im Jahre 1861 ohne gesetzlichen Erben und mit Hinterlassung eines Vermögens im Werthe von 2501 fl 19 kr. gestorben.

Es werden demnach alle diejenigen, die etwas von dieser Nachlassenschaft auf Grund Erb oder Eigenthumsrechtes oder als Gläubiger beanspruchen können, aufgefordert; daß sie ihre Ansprüche resp. Forderungen binnen Jahresfrist nach der Erfolgung dieser Kundmachung um so mehr bei dem unterzeichneten Gerichte geltend machen, da widrigenfalls das Verfahren mit Bezug auf die genannte Nachlassenschaft ohne weitere Rühsichten erfolgen wird.

Gegeben zu Makó in der im 31. Dezember 1870 abgehaltenen Sitzung des Csanader Comitats Gerichtes.

Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte

Lemberg am 27. März 1871.

(991 1—3) **Edykt.**

Nr. 954, 977, 978. cyw. Uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Samborze z dnia 21. Marca 1871 L. 3260 uznany został Iwan Tymań rolnik z Bienkowej Wiszni **za** marnotrawcę. co się podaje do publicznej wiadomości z tem, że dla niego Sąd tutejszy Michała Nyrkę z Bieńkowej Wiszni za kuratora ustanowił.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Rudki dnia 17. Kwietnia 1871.

(999. 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7047. Z końcem b. m. wprowadza się w miejsce codziennych posełek pieszych między Rozdołem i Żydaczowem codzienne jazdy posłańcze w następującym porządku kursowym:

Z Rozdołu codziennie o 8. godzinie rano.
w Żydaczowie „ „ 9. „ 30. min. przed południem.

Odchodzą z Rozdołu po przybyciu poczt z Mikołajowa i Borynicz.

Z Żydaczowa codziennie o 4. godz. po południ.
w Rozdole „ „ 5. „ min. 30. po południu.

Wpływają do poczt do Rozdołu i Borynicz.

Temi pocztami przesełać będzie można korespondencye wszelkiego rodzaju, przesełki pieniężne bez ograniczenia wartości i paczki wartościowe aż do wagi pojedynczej sztuki 25 funtów.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 23. kwietnia 1871.

Kundmachung.

Nr. 7047. Mit Ende l. Mts. werden die täglichen Fußbotenposten zwischen Rozdoł und Żydaczów eingestellt, und statt derselben tägliche Botenfahrten in nachstehender Ordnung verkehren.

Von Rozdoł täglich 8 Uhr Früh.
in Żydaczów „ 9 „ 30 M. Vormittags.

Gehen ab von Rozdoł nach Ankunft der Posten aus Mikołajów und Borynicze.

Von Żydaczów täglich 4 Uhr Nachmittags.
in Rozdoł „ 5 „ 30 M. Nachmittags.

Influiren zu den Botenfahrten nach Rozdoł und Borynicze.

Mit diesen Botenfahrten werden Correspondenzen aller Art, Geldsendungen ohne Einschränkung des Werthes und Frachten bis zum Einzelngewichte von 25 Pfund befördert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Postdirection

Lemberg, den 23. April 1871

(993 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1268 Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie art 63 ustaw, kapitały 18000 złr. 29 ct. m. k. czyli 18900 złr. 51 ct. w. a. i 992 złr. 48 ct m. k. czyli 1042 złr. 44 ct. w. a. listami zastawnemi, z większych sum 27100 złr. i 1400 złr. m. k. na hypotekę dóbr **Hnilice** z przyległościami w powiecie zbarazkim położonych, JWPani Julii Hrabiny Ostrorogowej własnych z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 1. Stycznia 1870 jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielce tych dóbr wypowiedziane zostają z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy Towarzystwa były złożone.

We Lwowie 20. Kwietnia 1871.

(994 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1269. Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie Art. 63 ustaw, kapitał 6393 zł. 57 kr. wal. a. listami zastawnemi z większej sumy 6900 zł. w. a. na hipotekę dóbr **Poluchów** w powiecie przemyślańskim położonych, p. Nussyma Nussbaum własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1go stycznia 1870 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy Towarzystwa był złożony.

We Lwowie dnia 20. kwietnia 1871.

C. k. uprzywil. kolei gal. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Niekorzystny stan powietrza przeszkadza ciągle wykończeniu przestrzeni kolei żelaznej ze Złoczowa do Tarnopola.

Ażeby najpotrzebniejsze roboty przyspieszyć, wstrzymany będzie na tejże linii częściowej warunkowo zaprowadzony z dniem 22. grudnia z. r. ruch towarowy, na dni 14.

W stacyach w Zborowie, Jeziernie i Tarnopolu towary do przesyłki przez ten czas przyjmowane nie będą.

Lwów, dnia 27. kwietnia 1871.

(1001 1—3) **Dyrekcya ruchu.**

Z drukarni E. Winiarza.